

Isas velsignelse

Mackenzie Van Engelenhoven

Bygger på en virkelig begivenhed

»Jeg har et hjem, hvor hver en tid velsignes af præstedømmets flid« (Børnenes sangbog, s. 102).

»Er der noget i vejen?« spurgte mor Isa, da de kørte med sportovnen hjem fra kirke.

Isa kiggede ud på kanalerne, der krydsede Amsterdams gader. »Min primarylærer sagde, at det er en velsignelse at have præstedømmet i sit hjem,« sagde Isa. »Men far har jo ikke præstedømmet, så vi kan ikke blive velsignet.«

»Vi kan stadig have præstedømmet i vores hjem, selv om far ikke er medlem af Kirken,« sagde mor. »Der er mange værdige præstedømmebærere i menigheden, der kan hjælpe dig. Hvad med bror Van Leeuwen, vores hjemmelærer?«

Isa kunne godt lide bror Van Leeuwen. Han havde altid *stroopwafels* med, som var Isas yndlingskage, og talte med hende om fysik, som var hendes yndlingsfag. Men henne i kirken fortalte de andre børn om deres far, som gav dem en præstedømmevelsignelse, når de var syge eller kede af det. Isa kunne ikke bede sin far om en velsignelse.

»Jeg elsker far,« sagde Isa. »Men jeg ville ønske, at han havde præstedømmet.«

Da de kom hjem, stod far i køkkenet og lavede mad. »Hvordan gik

det i kirken?« spurgte han dem.

Isa svarede ikke. Hun gik i stedet for ind på sit værelse og faldt om på sengen. Hun ville ønske, at tingene var lidt anderledes.

Ugen efter skulle Isa til en vigtig prøve på skolen. I Holland skal alle 12-årige børn tage en prøve, der skal afgøre, hvilken skole de skal gå på det følgende år. Selv om Isa havde studeret rigtig meget og var velforberedt, var hun stadig meget nervøs. Aftenen inden prøven føltes hendes mave som en stor knude. Hun kunne ikke falde i søvn. Mens hun lå og vendte og drejede sig i sengen, kom hun i tanke om lektionen fra Primary, der handlede om at bede om en præstedømmevelsignelse, hvis man var bange. Selv om far ikke kunne give hende en velsignelse, vidste hun, at vor himmelske Fader ville hjælpe hende, hvis hun bad om det.

Isa steg ud af sengen og gik ind i stuen. Mor var på arbejde, men far lå på sofaen og så fjernsyn.

»Er alt i orden?« spurgte far.

»Jeg er virkelig nervøs for prøven i morgen,« sagde Isa. »Tror du, vi kan ringe til bror Van Leeuwen og bede ham om at give mig en velsignelse?«

»Det synes jeg, er en god idé,« sagde far. »Lad mig ringe til ham.«

Kort tid efter kom bror Van Leeuwen og hans søn Jaan og gav Isa en velsignelse. Bror Van Leeuwen bad vor himmelske Fader om at hjælpe Isa til ikke at være nervøs for prøven og hjælpe hende til at klare sig godt. Mens bror Van Leeuwen gav Isa velsignelsen, sad far på sofaen med foldede arme og lukkede øjne.

Efter velsignelsen havde Isa det meget bedre. Nu havde hun det bedre i maven, og hun var endda en lille smule søvngig. »Held og lykke med i morgen,« sagde bror Van Leeuwen, da de gik igen. »Du har arbejdet meget hårdt, og jeg ved, at vor himmelske Fader vil hjælpe dig med at klare det godt.«

»Jeg er stolt af, at du har tro,« sagde far til Isa, mens han puttede



»Vi kan uanset vores situation til hver en tid ... velsignes af præstedømmets flid.«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

hende i sengen. »Selv om jeg ikke er medlem af Kirken, så er jeg glad for, at du tror på Gud, og jeg håber, at du ved, at det gør jeg også.«

»Tak, far,« sagde Isa, og han kysede hende på kinden.

Da hun puttede sig under dynen, følte Isa sig glad og fyldt med fred. Hun var taknemlig for at have en far, der elskede hende. Hun var glad for, at hendes far troede på vor himmelske Fader og Jesus. Og hun vidste, at præstedømmet altid ville være en velsignelse for hende og hendes hjem. ■

Forfatteren bor i Massachusetts i USA.

ILLUSTRATION: MARYN ROOS

